

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פָּרִשְׁתָּ כִּי תָבוֹא י"א אֶלּוּל ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עִם רִש"י

מְמַשִּׁיכִים לְלַמֵּד אֶת דְּבָרֵי מֹשֶׁה רַבְּנּוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּלַמֵּד אוֹתָם מִצְוֹת שִׁיֶּצְטָרְכוּ לְקַיֵּם כְּשִׁיבְנָסוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית לְשִׁמִּיטָה, עַל הָאָדָם לְסַיֵּם לְהַבִּיא אֶת כָּל הַתְּרוּמוֹת וְהַמַּעֲשָׂרוֹת שֶׁעָלְיוּ לְהַפְרִישׁ מִמָּה שֶׁגִּדַּל בְּשָׁנָה הַחוֹלְפֹת.

בַּיּוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח, הוּא צָרִיךְ לְוֹדֵא שֶׁלֹּא נִשְׁאַר שׁוּם דָּבָר בְּבֵיתוֹ. מִצְוָה זוֹ נִקְרָאת "בְּעוֹר מַעֲשָׂרוֹת".

לְאַחַר מִכָּן, עָלְיוּ לֹמַר "וְדוּי מַעֲשָׂרוֹת" - לֹמַר לֵה' שֶׁמֶלֶא אֶת הַתְּפָקִיד.

הוּא הַפְּרִישׁ אֶת כָּל הַמַּתְנֹת שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְהַפְרִישׁ, בְּסֹדֵר הַנִּכּוֹן וּבִדְרוֹךְ שֶׁה' רוֹצֵה. הוּא לֹא טָמֵא אוֹתָם אוֹ הִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְדַבְּרִים לֹא נְכוֹנִים. הוּא הִשְׁתַּמֵּשׁ בַּתְּרוּמָה וּבַמַּעֲשֵׂר כְּדִי לְשַׂמַּח אֲנָשִׁים כְּמוֹ שֶׁה' רוֹצֵה.

בְּסוּף הוּא אוֹמֵר: "ה' עָשִׂיתִי מָה שֶׁבִּקְשַׁתָּ מִמֶּנִּי, עֲבָשׁוּ תַעֲשֶׂה אֶת מָה שֶׁהִבְטַחְתָּ- וַתִּתֵּן לְיִהוּדִים בְּרַכּוֹת".

תְּהֵלִים / יוֹם י"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ס'-ס"ה

בְּתֵהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, דָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר כִּי־צַד הַנְּשִׁמָּה שֶׁלוֹ רוֹצֵה לְהִיּוֹת קְרוֹבָה לֵה'. הוּא מְמַשִּׁיל זֹאת לְאָדָם שֶׁצָּמֵא לְמִים בְּמָקוֹם שֶׁבוֹ אֵין כְּלוּם: "צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי"

הַרְבֵּי מַסְבִּיר שֶׁכְּשֶׁאָדָם מֵאֵד צָמֵא וְאֵין לוֹ מִים, כְּשֶׁהוּא מְגִיעַ לְבִסּוּף לְמַקּוֹר מִים הַמִּים מֵאֵד טְעִימִים לוֹ הִרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר כָּל מִים אַחֲרִים.

אוֹתוֹ דָּבָר גַּם עִם כְּשֶׁהַנְּשִׁמָּה מְרַגֶּשֶׁה שֶׁהִיא לֹא קְרוֹבָה לֵה', וְהִיא בְּאֶמֶת "צָמְאָה" לְהַרְגִישׁ קְרוֹב לֵה', אֵז כְּשֶׁהִיא אֲכֹן לֹמַדֵּת תּוֹרָה וּמְקִימֵת מִצְוֹת וּמְרַגֶּשֶׁה קְרִבָּה לֵה', הַנְּשִׁמָּה מְרַגֶּשֶׁה אֶפְלוֹ יוֹתֵר טוֹב מֵאֲשֶׁר קוֹדֵם.

זו הסבה שדוד המלך אומר בפסוק הבא "כן בקדש חזיתיך" הלואי והייתי יכול לראותך כך בקדש, ולא רק כשאני מרחק מה'. כשמשים יבוא, אנו נוכל לראות את ה'. הלואי שנרגיש את תחושת הרוייה שאנחנו מרגישים עכשו אחרי תחושת הצמא הכבד בגלות.

תניא / אגרת הקדש סימן י"ב (י"א אלול שנה פשוטה)

הפסוק מביא שתי דרכים בהן יכולים לתת צדקה:

מעשה הצדקה - כשאוהבים לתת היות וה' עשה שיהודי ירגיש טוב ורוצה לתת.

עבודת הצדקה - כשקשה ולא באמת רוצים לתת, אולי לא נמצאים במצב רוח או קשה לעזור. ונדרשת עבודה כדי לקיים זאת.

בכל פעם שבה מקימים מצוה, משהו מיוחד קורה בעולם בגשמיות וברוחניות וכמוכן שזה תקף גם במצות הצדקה. ואפילו יותר מכך עם צדקה שקשה לתת.

היום האדמו"ר הזקן מלמד שכאשר עושים את מעשה הצדקה, משכינים שלום בין היצר הטוב והיצר הרע. היצר הרע לא ימשיך לנסות לעצור אותנו מלעשות דברים טובים.

אבל מעשה הצדקה רק מונע מהיצר הרע להפריע לזמן קצר. אחר כך הוא מתחיל להציק שוב.

עבודת הצדקה - לתת אפלו כשזה קשה, תגרם ליצר הרע להפסיק להציק להרבה זמן.

עבודת הצדקה - לתת אפילו כשקשה, גם גורמת לה' לתת משהו מיוחד כשכך. השכר הוא שאפשר לשלוט על היצר הרע לא רק במהלך התפילה אלא גם באופן קבוע יותר. אם יהודי לא יעשה דברים שיעוררו את היצר הרע, הצדקה תדחה את היצר למשך זמן ארוך יותר.

זו משמעות הפסוק: "והיה מעשה הצדקה שלום" - השכר למעשה הצדקה הוא לעשות שלום בין היצר הטוב ליצר הרע. "ועבדת הצדקה השקט ובטח עד עולם" - עבודת הצדקה תביא שלום ובטחון בתוכנו באופן קבוע יותר.

היום יום / י"א אלול

ה' נתן ליהודים מתנה מיחדת - חסידות - מזמן הבעל שם טוב. למה לא התגלגלה החסידות קודם? איך זה שאנו כה מיחדים שרק לנו מגיע ללמד חסידות ולא לדורות הקודמים?

הרביים אמרים שחסידות הגיע בדיוק בזמן המתאים לפני התגלות המשיח בגלל שאנו צריכים תוספת כח כדי להתנהל בסוף הגלות. אנו גם צריכים את החסידות כדי שתעזור לנו להתכונן למשיח שבביאתו נלמד את כל סודות התורה. למוד תורת החסידות נותן לנו טעימה מכך כדי שנהיה מוכנים כשמשים יבוא. ואז לא יהיה יצר הרע וכל הדברים הרעים יתבטלו. אבל אם אנחנו מסתכלים בתורה, אנו יכולים לראות הרבה דברים שמלמדים אותנו איך להתנהג טוב יותר ולהלחם נגד היצר הרע. בהיום יום של היום, הרבי מספר לנו ספור על הצמח צדק ובו הוא מסביר מדוע.

בסעודת שבת בה נכחו בני הצמח צדק ועוד חסידים רבים. הצמח צדק דבר על כך שישנם חלקים רבים בתורה המלמדים אותנו כיצד לשפר את הנהגתנו. זה רק בגלל שיש לנו יצר הרע. אבל בגן עדן, המשמעות של הדברים האלו היא אחרת לגמרי. הצמח צדק הורה לחסידים לנגן נגון. בני הצמח צדק החלו לנגן וכלם נגנו אותו בחיות והתלהבות. ואז, הפסיק הצמח צדק לנגן ונתן דגמה לדבריו:

בגמרא מובא כיצד אנו צריכים להתנהג עם היצר הרע. הגמרא כותבת: "הלומד תורה לפרקים" - הכוונה היא מדי פעם. בגן עדן לומדים זאת אחרת - הלומד תורה לפרקים - התורה הופכת להיות חלק - פרק ממנו.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קל"ג, קל"ד

היום אנו לומדים שתי מצוות למי אסור לאכול מהתרומה שהיא קדושה.

1. **מצוות לא תעשה קל"ג** - מי שאינו כהן אסור לאכול מהתרומה.
2. **מצוות לא תעשה קל"ד** - מי שעובד אצל כהן אסור באכילת התרומה.

רמב"ם / הלכות תרומות פרקים ז', ח', ט'

היום ברמב"ם ממשיכים ללמד את ההלכות למי אסור לאכול מהתרומה.

פרק ז - לומדים על המצוות שאותם נלמד מחר בספר המצוות - שלכהן ללא ברית, או כהן טמא אסור לאכול מהתרומה.

פרק ח' - לבת כהן מתר לאכול מהתרומה אלא אם היא נשואה למישהו שאינו כהן. אם נערה ממשפחה שאינם כהנים מתחתנת עם כהן, היא מתחילה לאכול מהתרומה.

פרק ט - מי שגר בבית של כהן מתר לו לאכול מהתרומה. למשל אשתו של הכהן או העבד שלו מתרים באכילת תרומה אפלו אם אינם כהנים בעצמם. (בעצם אפשר אפלו להאכיל את הבהמות השייכות לכהנים בתרומה). אבל אם הם עובדים מבית הכהן או שהוא נפטר אסור להם להמשיך לאכול עוד מהתרומה.

זרכי החסידות / תאריך חסידי - י"א אלול

היום הוא יום הנשואין של הרבי הרש"ב עם הרבנית שטערנא שרה.

הרבי הרש"ב והרבנית שטערנא שרה היו בני דודים. שניהם גרו בליובאוויטש. כשהם היו בני חמש, הסבא, הצמח צדק, אמר שהם יתחתנו בעתיד. לכן ההורים שלהם חתמו על דף שבו הם כתבו שהם ינשאו עשר שנים מאחר יותר, כששניהם יהיו בני 15. לפני שהם התחתנו, המשפחה של הרבנית שטערנא שרה עברה לאוורייטש ושם התקיימה החתונה. הרבנית רבקה הגיעה לחתונה באוורייטש, אבל הרבי המהר"ש - האבא של הרש"ב לא הגיע. הוא הסביר שישנה סבה רוחנית מדוע לא.

אחרי החתונה הרבי הרשב והרבנית שטערנא שרה עברו לליובאוויטש. הרבנית ראתה שכל בני הדודים שלה מאד גבוהים והיא נמוכה. הרבי מהר"ש אמר לה - אל תדאגי, עצים נמוכים נותנים פרות טובים! וזה מה שקרה - נולד להם בן "פרי טוב" - הרבי הרי"צ.

גאולה ומשיח / בית המקדש הנפלא ביותר

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

חגי ה'יה א' אחד הנביאים שנבאו בתקופת בה נבנה בית המקדש השני. הוא עודד את עם ישראל להמשיך ולעבד כדי לשקם מחדש את בית המקדש, למרות שיהיה קשה.

בנבואה הזו מדבר על בית המקדש השני, לפי חלק מהדעות. אולם לפי הזוהר מדבר כאן על בית המקדש השלישי בזמן המשיח.

גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר ה' צב-אות ובמקום הזה אתן שלום נאם ה' צב-אות

גָּדוֹל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן – הַכְּבוֹד שֶׁל בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ הָאֲחֵרוֹן יִהְיֶה גָּדוֹל יוֹתֵר
מִן הָרֵאשׁוֹן – מֵאֲשֶׁר בַּיִת הַמְּקֻדָּשׁ הָרֵאשׁוֹן.
אָמַר ה' צָב־אוֹת
וּבַמְּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שְׁלוֹם – בַּמְּקוֹם הַזֶּה, יְרוּשָׁלַיִם, יִהְיֶה שְׁלוֹם.
נֹאֵם ה' צָב־אוֹת
(רְאֵה חֲגֵי ב', ט')